

Sygn. akt II Ka 347/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie

Przewodniczący: SSO Anna Łaszczych

Sędziowie: SSO Wiesław Oryl

SSO Marek Konrad (spr.)

Protokolant: Luiza Ustaszewska - Sęk

przy udziale Prokuratora: Adama Kolbusa

po rozpoznaniu w dniu: 09.10.2015r.

sprawy: **P. W.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

z powodu apelacji: obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 29.05.2015r. w sprawie IIK 607/14

orzeka:

I. Uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wyszkanie.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. D. kwotę 420zł powiększoną o stawkę podatku VAT – łącznie 516,60zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz kwotę 87,89zł tytułem zwrotu wydatków.

III. Koszty postępowania w II instancji przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IIKa 347/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wyszkanie wyrokiem łącznym z dnia 29 maja 2015r. w sprawie IIK 607/14 dotyczącej skazanego P. W.:

I. na mocy art. 569§1kpk, art. 85kk, art. 86§1i2kk orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 09.09.2008 w sprawie IIK 313/08 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa z dnia 10.05.2010r. w sprawie IIIK 438/10, kary grzywny, połączył i wymierzył P. W. karę łączną grzywny w wysokości 180 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10zł

II. na mocy art. 569§1kpk, art. 85kk, art. 86§1kk orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 25.05.2010r. w sprawie IIK 71/09, wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 16.11.2010r. w sprawie IIK 488/09, wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa z dnia 22.12.2011 w sprawie XIVK 664/07, wyrokiem

Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 12.12.2013r. w sprawie IIK 282/10, kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył P. W. karę łączną 9 lat pozbawienia wolności,

III. ustalił, iż w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu

IV. na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zaliczył wykonaną karę grzywny w sprawie IIK 313/08 w wymiarze 100 stawek dziennych

V. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył P. W. okresy tymczasowego aresztowania skazanego w sprawie IIK 488/09 oraz okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie IIK 71/09

VI. umorzył postępowanie w zakresie wyroku w sprawie wyroku Sadu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 07.07.2011r. w sprawie IIK 816/10

VII. rozstrzygnął o kosztach sądowych w tym opłacie.

Apelację od powyżej opisanego wyroku wniósł obrońca skazanego.

Wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, iż w sprawie nie wystąpiły okoliczności uzasadniające zastosowanie zasady pełnej absorpcji przy łączeniu kar grzywny oraz pozbawienia wolności,

2. obrazę przepisów prawa materialnego:

- art. 85kk (w brzmieniu sprzed nowelizacji) poprzez błędne połączenie kar jednostkowych pozbawienia wolności,

- art. 86§1kk w zw. z art. 85kk (w brzmieniu sprzed nowelizacji) poprzez orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym sumę kar pozbawienia wolności podlegających łączeniu.

W przypadku nie podzielenia powyższych zarzutów, zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego:

- art. 63§1kk w zw. z art. 85kk (w brzmieniu sprzed nowelizacji) poprzez braku zaliczenia na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, okresu tymczasowego aresztowania skazanego w sprawie XIVK 664/07

W konkluzji apelacji wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu kar łącznych grzywny oraz pozbawieni wolności z zastosowanie zasady pełnej absorpcji,

- przyznanie obrońcy kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu,

Ewentualnie o:

- Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd zważył co następuje:

Apelacja okazała się zasadna a podnoszone w niej zarzuty i argumentacja na ich poparcie znalazły aprobatę Sądu Okręgowego.

Kluczową kwestią w sprawie niniejszej jest ustalenie, które wyroki i w jakim zakresie podlegają łączeniu – zasadniczym zarzutem bowiem staje się zarzut obrazę prawa materialnego – art. 85kk, w zakresie połączenia kar orzeczonych w poszczególnych wyrokach wobec P. W..

Analizując sprawę niniejszą Sąd Okręgowy uznał, iż Sąd Rejonowy popełnił błąd ustalając zakres łączących się wyroków.

Sąd Okręgowy podzielił bowiem argumentację skarżącego w zakresie błędnego ustalenia przez Sąd Rejonowy wyroków podlegających łączeniu.

W sprawie niniejszej zachodzi bowiem sytuacja, w której skazany popełnił wiele przestępstw w przeciągu znaczącego okresu. Jak wynika z dat popełnienia przez skazanego czynów i wyroków zapadłych w związku z ich popełnieniem, zachowania przestępcze P. W. „układają” się w dwa ciągi przestępstw oraz z jednego zachowania objętego wyrokiem w sprawie IIK 816/10 Sądu Rejonowego w Wyszkanie, który nie mieści się w żadnym z dwóch ciągów przestępstw.

Słuszność mają zarówno Sąd Rejonowy jak i skarżący w odniesieniu do tego, iż ciągi czynów – przestępstw i w konsekwencji wyroków podlegających połączeniu w ramach wyroku łącznego wyznaczane są przez dwa wyroki: wyrok Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 09.09.2008r. w sprawie IIK 313/08 oraz wyrok Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 25.05.2010r w sprawie IIK 71/09.

Konsekwencją powyższego jest jednak to, że połączeniu – bądź nie, podlegają wszystkie przestępstwa w zakresie czasowym popełnione przed wydaniem powyżej wskazanych wyroków – czyny popełnione przed wyrokiem w sprawie IIK 313/08 – oraz te które zostały popełnione przez skazanego pomiędzy wyrokiem w sprawie IIK 313/08 a wyrokiem w sprawie IIK 71/09.

Te wyroki uznać należy za chronologicznie pierwsze z uwzględnieniem istnienia dwóch ciągów czynów przestępczych.

Tym samym, zdaniem Sądu Okręgowego, skoro pierwszy chronologicznie wyrokiem dla „pierwszego” ciągu to wyrok w sprawie IIK 313/08 z dnia 09.09.2008r., „mieszczą się” w tymże ciągu wszystkie czyny popełnione przed tą datą. Konsekwencją tego, jest zaś to, iż w ciągu tym znajdują się także czyny przestępcze P. W. objęte wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa z dnia 22.12.2011r. w sprawie XIVK 664/07, z uwagi na okoliczność, iż P. W. popełnił przestępstwa objęte tym wyrokiem w dniach 19 stycznia 2006r. oraz 2 marca 2007r.

Czyny te winny zostać poddane ocenie przez pryzmat możliwości połączenia ich w ramach tego właśnie „pierwszego” ciągu a konsekwencją tej oceny winno być rozstrzygnięcie, co do możliwości połączenia kar orzeczonych w wyroku w ramach wyroku łącznego.

Jednocześnie ewentualne połączenie bądź też umorzenie postępowania w zakresie takiego wyroku - czynu, uniemożliwia badanie możliwości połączenia go w ramach innego, ewentualnie pojawiającego się ciągu przestępstw.

Sąd Rejonowy uznał możliwość takiego połączenia i karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie XIVK 664/07 połączył z karami orzeczonymi w innych sprawach, mieszczących się w granicach „drugiego” ciągu.

Taka praktyka jest zdaniem Sądu Okręgowego niedopuszczalna. W sprawie doszło bowiem do naruszenia normy art. 85kk (w brzmieniu sprzed nowelizacji). Niedopuszczalne jest dowolne kształtowanie grup przestępstw – wyroków, które podlegać mają łączeniu. Rodzaj orzeczonej kary nie ma w tych okolicznościach żadnego znaczenia.

Dlatego Sąd Okręgowy uznając apelację za uzasadnioną orzekł jak w sentencji. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy orzeknie co do istoty sprawy mając na uwadze powyższe wskazania, prawidłowo ustalając wyroki, które podlegają łączeniu.

Podnieść jedynie wypada, iż Sąd Okręgowy nie zdecydował się na zmianę zaskarżonego orzeczenia z uwagi na fakt, iż zmiana w zakresie połączenia kar orzeczonych wobec P. W. przez Sąd II instancji pozbawiłaby go możliwości zaskarżenia wyroku a w związku z tym, iż zmiana ta dotyczy kluczowych kwestii – możliwość łączenia, wymiaru kar, stan taki jest niedopuszczalny.

Na marginesie podnieść jedynie wypada, iż w związku z uznaniem za zasadny zarzut naruszenia art. 85kk, Sąd Okręgowy nie będzie się wypowiadał co do pozostałych zarzutów apelacyjnych, z uwagi na przedwczesność tychże zarzutów.

Kwestie wymiaru kar i zasady łączenia tychże, mogą być oceniane dopiero po prawidłowym ustaleniu wyroków podlegających łączeniu i wymierzeniu kar, bądź ewentualnym umorzeniu postępowania w zakresie wyroków, które takowemu połączeniu nie podlegają. Dopiero wówczas zasadne może być odnoszenie się Sądu II instancji do takich zarzutów.

Podobnie przedwczesne jest wypowiedanie się na temat prawidłowego zaliczenia okresu pozbawienia wolności skazanego w poszczególnych sprawach.